

”باپ دادا ڪي آشا - سمپورڻ اڙ سمپن بنو“

آج وشيش دؤر ديش واسي دؤر ديش نواسي بچون سين ملني ڪي ليئي آئي هئ. اتني دؤر سين ملني ڪي ليئي آئي هئ. اتني دؤر سين کس لڳن سين آئي هئ. باپ دادا بچون ڪي لڳن ڪو جانتي هئ. ايڪ طرف دل ڪي ملن ڪي لڳن هئ. دوسري طرف باپ سين ملني ڪي ليئي ڏيريه پي ڏرا هئ. اس ليئي ڏيريه ڪا ڦل وشيش روپ ۾ ديني ڪي ليئي آئي هئ. وشيش ملني ڪي ليئي آئي هئ. سڀي ڊبل وديشي بچون ڪي سنيهه ڪي سنڪلپ دل ۾ ملن ڪي اُمنگ هر سميه باپ دادا ديڪتي اڙ سُنتي رهتي هئ. دؤر بڻني پي سنيهه ڪي ڪارڻ سمپ هئ. باپ دادا هر سميه ديڪتي هئ ڪ ڪسي رات رات جاڳڻ ڪر بچي درشتي اڙ وائبريشن سين سنيهه اڙ شڪتي ڪڇ ڪرتي رهتي هئ. آج وشيش مرلي چلاني نهين آئي هئ. مرليان تو بهت سُنِي، اَب تو باپ دادا ڪو يهه وَرَش وشيش ڀرتڪيه سوروپ، باپ دادا ڪي سنيهه ڪا ڀرماڻ سوروپ، سمپورڻ اڙ سمپن بنني ڪي سمپنا ڪا سوروپ، سريشت سنڪلپ، سريشت بول، سريشت ڪرم، سريشت سنڀڌ اڙ سمپرڪ اُتسا سريشت سوروپ ديڪنا چاهتي هئ. جو سُنا، سُننا اڙ سوروپ بننا يهه سمانتا ديڪنا چاهتي هئ. ڀرڻڪتيڪل ڀريورتن ڪا سريشت سماروه ديڪني چاهتي هئ. اس وَرَش ۾ سلور، گولڊن جُبلِي تو منائي اڙ منائينگي ليڪن باپ دادا سچي بي داغ، اُمليه هيرون ڪا هار بناني چاهتي هئ. اُتسا ايڪ ايڪ هيرا اُمليه چمڪتا هوئا هو جو اُسڪي لائيت مائيت ڪي چمڪ، حد تڪ نهين ليڪن بيحد تڪ جائي. باپ دادا نين بچون ڪي حد ڪي سنڪلپ، حد ڪي بول، حد ڪي شيوائين، حد ڪي سنڀڌ بهت سميه ديڪي، ليڪن اُپي بيحد ڪا باپ هئ، بيحد ڪي شيوا ڪي آوشيڪتا هئ. اُسڪي آڱي يهه ڊيپڪون ڪي روشني ڪيا لڳينگي! اُپي لائيت هائوس مائيت هائوس بننا هئ. بيحد ڪي طرف درشتي رڪو. بيحد ڪي درشتي بني تب سرشتي ڀريورتن هو. سرشتي ڀريورتن ڪا اُتنا بڙا ڪاريه ٿوري سميه ۾ سمپن ڪرنا هئ. تو گتي اڙ وڌي پي بيحد ڪي فاست چاهيئي.

آپڪي ورتي سين ديش وديش ڪي وايومنڊل ۾ يهه ايڪ هيٺن آواز گونجي ڪ بيحد ڪي مالڪ وشو ڪي مالڪ، بيحد ڪي راجيه اڌڪاري، بيحد ڪي سچي شيواڌاري هماري ديو آتمائين آ گئي. اُپي يهه بيحد ڪا ايڪ آواز ديش وديش ۾ گونجي. تب سمپورڻا اڙ سماپتي سمپ اُنيو هونگي. سمجها. اُچا.

چارون اور ڪي سريشت پاونا، سريشت ڪامنا پورڻ ڪرني والي، فرشتا سو ديوتا آتمائون ڪو، سدا اونچ استتي ۾ استت رهنِي والي، لائيت هائوس، مائيت هائوس وشيش آتمائون ڪو، باپ دادا ڪي سوڪير اشارون ڪو سمجهني والي وشال ڀڌي بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اڙ نمستي.

ديش وديش ڪي سڀي بچون ڀرت باپ دادا نين سنديش ڪي روپ ۾ ياد پيار دي

چارون اور ڪي سنيهه سهيوگي اڙ شڪتيشالي بچون ڪي پڻ پڻ لهرون ڪي پتر باپ دادا ڪي سنيهه ڪي ساگر ۾ سماء گئي هئ. سڀي ڪي پڻ پڻ لهرين اُپني اُپني اُمنگ اُتساه ڪي اَنوسار سريشت هئ اڙ باپ دادا اُن لهرون ڪو ديك هرشت هوتي هئ. اُمنگ پي بهت اُچي هئ.

پلئن پي بڙي اچي هئ. اُپي پريڪٽيڪل ڪي مارڪس باپ دادا سين لينڀي هئ اؤر پوڻيه خاطر جمع ڪرنا هئ. اس سميه باپ دادا پريڪٽيڪل ڪورس ڪي مارڪس، هر بچي ڪي نوٽ ڪر رهي هئ. اؤر يهه ورش وشيش پريڪٽيڪل ڪورس اؤر پريڪٽيڪل فورس ڪي ايڪسٽرا مارڪس لينڀي ڪا هئ. اس ليئي جو اشاري سميه پرت سميه ملي هئ اُن اشارون ڪو هر ايڪ سيم پرت سمجهه پريڪٽيڪل ۾ لائي تو نمبرون لي سڪتي هئ. وديش ڪي وا ديش ڪي بچي جنهنون ڪو دور بڻي پي سميه ڪي سنيه ڪا سدا اُنيو هوتا هئ اؤر سدا اُمنگ رهتا هئ ڪڇ ڪر ڪي ڊڪائين، يهه ڪرين، اُتسا ڪرين.... يهه اُمنگ هئ تو اُپي بيحد ڪي شيوا ڪا ثبوت بن اُمنگ ڪو پريڪٽيڪل ۾ لاني ڪا وشيش چانس هئ. اس ليئي اُڙتي ڪلا ڪي ريس ڪرو. ياد ۾، شيوا ۾، دويه گُڻ مورت بنني ۾ اؤر ساٿ ساٿ گيان سوروپ بن گيان چرچا ڪرني ۾، چار هيٺ سبجيڪٽ ۾ اُڙتي ڪلا ڪي ريس ۾ وشيش نمبر لينڀي ڪا اس ورش ڪا چانس هئ. يهه وشيش چانس لي لو. نيان اُنيو ڪر لو. نوڀنتا پسند ڪرتي هو نان. تو يهه نوڀنتا ڪر ڪي نمبر لي سڪتي هو. اُپي اس ورش ۾ ايڪسٽرا ريس ڪي ايڪسٽرا مارڪس هئ. سميه ايڪسٽرا ملا هئ. پرشارت اُنوسار پراڻو سدا هيٺ هئ. ليڪن يهه ورش وشيش ايڪسٽرا مارڪس ڪا هئ. اس ليئي خوب اُڙتي ڪلا ڪي اُنيوي بن آڱي بڙي اؤرون ڪو پي آڱي بڙاڻو. باپ سبي بچون ڪي گلي ۾ ٻانهون ڪي مالها ڊال ديتي هئ. دل بڙي ڪرينگي تو ساڪار ۾ پهونچنا پي سهج هو جائينگا. جهان دل هئ وهان ڏن آ هيٺ جاتا هئ. ڏن ڪو ڪهان نه ڪهان سين لانا هئ. اس ليئي دل هئ اؤر ڏن نهين هئ يهه باپ دادا نهين مانتي هئ. دل والي ڪو ڪسي نه ڪسي پرڪار سين ٽچنگ هوتي هئ اؤر پهونچ جاتي هئ. محنت ڪا پئسا هو، محنت ڪا ڏن پدمڻا لاپ ديتا هئ. ياد ڪرتي ڪرتي ڪماتي هئ نان. تو ياد ڪي خاطي ۾ جمع هو جاتا هئ اؤر پهونچ پي جاتي هئ. اچا، سبي اپني اپني نام اؤر وشيشنا سين ٻانهون ڪي مالها سهت ياد پيار سويڪار ڪرنا.

سِلور جُبلِي ۾ آئي هوئي ٽيچرس بهنون ڪي پرت اويڪت مهاواڪيه

سبي نين سِلور جُبلِي منائي! بننا تو ڳولڻ ايجيڊ هئ، سِلور تو نهين بننا هئ نان! ڳولڻ ايجيڊ بنني ڪي ليئي اس ورش ڪيا پلئن بنيا هئ؟ شيوا ڪا پلئن تو بناتي هيٺ هو ليڪن سَو پريورتن اؤر بيحد ڪا پريورتن اُسڪي ليئي ڪيا پلئن بنيا هئ؟ يهه تو اپني اپني اُستان ڪا پلئن بناتي هو، يهه ڪرينگي. ليڪن آدي نمت هو تو بيحد ڪي پلئن والي هو. اُتسي ٻڌي ۾ اُمرج هوتا هئ ڪ همين اُتني ساري وشو ڪا ڪلياڻ ڪرنا هئ، يهه اُمرج هوتا هئ؟ يا سمجهتي هو ڪ يهه تو جنڪا ڪام وهي جاني! ڪي بيحد ڪا خيال آتا هئ يا اپني هيٺ اُستانون ڪا خيال رهتا هئ؟ نام هيٺ هئ وشو ڪلياڻڪاري، فلاڻي اُستان ڪي ڪلياڻڪاري تو نهين ڪهتي. ليڪن بيحد شيوا ڪا ڪيا سنڪلپ چلتا هئ؟ بيحد ڪي مالڪ بنني هئ نان، اُستيت ڪي مالڪ تو نهين بننا هئ. شيواڌاري نمت اُتمائون ۾ جب يهه لهر پڻدا هو تب وه لهر اؤرون ۾ پي پڻدا هونگي. اُگر آپ لوگون ۾ يهه لهر نهين هونگي تو دوسرون ۾ آ نهين سڪتي. تو سدا بيحد ڪي اڌڪاري سمجهه، بيحد ڪا پلئن بنائو. پهلي مڪيه بات هئ ڪسي پي پرڪار ڪي حد ڪي ٻنڌن ۾ ٻنڌي هوئي تو نهين هئ نان. ٻنڌن مڪت هيٺ بيحد ڪي شيوا ۾ سقل هونگي. يهان هيٺ يهه پرتڪيه هوتا جا رها هئ اؤر هوتا رهينگا. تو اس ورش ۾ ڪيا وشيشنا ڊڪائينگي؟ دري سنڪلپ تو هر ورش

ڪرتي هو. جب پي ڪوئي اٿسا چانس بننا هئ اُسڀر پي دري سنڪلپ تو ڪرتي پي هو، ڪراتي پي هو. تو دري سنڪلپ لينا پي ڪامن هو ڳيا هئ. ڪهني ۾ دري سنڪلپ آتا هئ ليڪن هوتا هئ سنڪلپ. اُگر دري هوتا تو دُبارا نهين لينا پرتا. ”دري سنڪلپ“ يهه شبد ڪامن هو ڳيا هئ. اُپي ڪوئي پي ڪام ڪرتي هئ تو ڪهتي اٿسي هين هئ هان، دري سنڪلپ ڪرتي هئ ليڪن اٿسا ڪوئي نيان ساڌن نڪالو جس سين سوچنا اُور ڪرنا سمان هو. پلئن اُور پرتڪٽيڪل دونو ساڻ هو. پلئن تو بهت هئ ليڪن پرتڪٽيڪل ۾ سمسيائين پي آتي هئ، محنت پي لگتي هئ، سامنا پي ڪرنا پرتا هئ، يهه تو هونگا اُور هوتا هين رهينگا. ليڪن جب لڪش هئ تو پرتڪٽيڪل ۾ سدا آڳي بڌتي رهينگي. اُپي اٿسا پلئن بناو جو ڪچ نويٽا ڊڪائي دي. نهين تو هر ورش اڪني هوتي هو، ڪهتي هو وٿسي ڪا وٿسا هين هئ. ايڪ دو ڪو وٿسا هين ديڪتي. من پسند نهين هوتا. جتنا چاهتي هئ اُتنا نهين هوتا. وه ڪٿسي هو؟ اسڪي ليئي جو ”اوڻي سو ارڃن“ ايڪ پي نمت بن جاتا هئ تو اُرون ۾ پي اُمنگ اُتساه تو آتا هين هئ. تو اُتني سڀي اڪني هوئي هو، اٿسا ڪوئي پلئن پرتڪٽيڪل ڪا بناو. ٿيوڙي ڪي پي پيپرس هوتي هئ، پرتڪٽيڪل ڪي پي هوتي هئ. يهه تو هئ ڪ جو آدي سين نمت بني هئ اُنهن ڪا پاڳيه تو سريشت هئ هين. اُپي نيان ڪيا ڪرينگي. اسڪي ليئي وشيش اُئينشن، هر ڪرم ڪرني ڪي پهلي يهه لڪش رک ڪ مجهي سڀر ڪو سمپن بناء سَمپل بنانا هئ. هوتا ڪيا هئ ڪ سنگن ڪا فائدا پي هوتا هئ تو نقصان پي هوتا هئ. سنگن ۾ ايڪ دو ڪو ديك اَلبيلاپن پي آتا هئ اُور سنگن ۾ ايڪ دو ڪو ديك ڪرڪي اُمنگ اُتساه پي آتا هئ، دونو هوتا هئ. تو سنگن ڪو اَلبيلي پن سين نهين ديڪنا هئ. اُپي يهه ايڪ ريتي هو گئي هئ، يهه پي ڪرتي هئ، يهه پي ڪرتي هئ، هر نين پي ڪيئا تو ڪيا هوئا! اٿسي چلنا هين هئ. تو يهه سنگن ۾ اَلبيلي پن ڪا نقصان هوتا هئ. سنگن سين سريشت بنني ڪا سهيوگ لينا وه اَلگ چيز هئ. اُگر يهه لڪش رهي ڪ مجهي ڪرنا هئ. مجهي ڪرڪي اُرون ڪو ڪرانا هئ. ڦر اُمنگ اُتساه رهينگا. ڪرني ڪا پي اُور ڪراني ڪا پي. اُور بار بار اس لڪش ڪو اِمرج ڪري. اُگر صرف لڪش رکا تو پي وه مرچ هو جاتا هئ. اس ليئي پرتڪٽيڪل نهين هوتا. تو لڪش ڪو سميه پرت سميه اِمرج ڪرو. لڪش اُور لڪش پي بار بار ملائي چلو ڦر شڪتيشالي هو جائينگي. نهين تو ساڌارڻ هو جاتا هئ. اُپي اس ورش هرايڪ يهي سمجهي ڪ همين ”سَمپل اُور سَمپل بننا هئ. يهه شيوا ڪي پرورتي ورڌي ڪو تو پاتي رهتي هئ ليڪن يهه پرورتي اُنئي ۾ وڳهن روپ نهين بنني چاهيئي. اُگر اُنئي ۾ وڳهن روپ بنتي هئ تو اُسي شيوا نهين ڪهينگي. اُچا. هئ تو بهت بڙا جهنڊ. جب ايڪ اُتنا چوڻاسا اُتتر بامب پي ڪمال ڪر ڊڪاتا هئ تو يهه اُتني اتمڪ بامبس ڪيا نهين ڪر سڪتي هئ! اِستيچ پر تو اُني والي آپ لوگ هو نان! گولڊن جُبلي والي تو هو گئي بئڪبون ليڪن پرتڪٽيڪل ۾ اِستيچ پر تو اُني والي آپ هو. اُپي اٿسا ڪچ ڪرڪي ڊڪاو، جئسي گولڊن جُبلي ڪي نمت اُتمائون ڪي سنيه ڪا سنگن ڊڪائي ديتا هئ اُور اُس سنيه ڪي سنگن ڪا پرتڪيه ڦل ڊڪايا، شيوا ڪي ورڌي، شيوا ۾ سڦلنا. اٿسي هين اٿسا سنگن بناو. جو قلعي ڪي روپ ۾ هو. جئسي گولڊن جُبلي والي نمت ديديان داديان جو پي هئ، اُنهن نين جب سنيه اُور سنگن ڪي شڪتي ڪا پرتڪيه ڦل ڊڪايا تو آپ پي پرتڪيه ڦل ڊڪاو. تو ايڪ دو ڪي سمپ اُني ڪي ليئي سمان بننا پرينگا. سنسڪار پن پن تو هئ پي اُور رهينگي پي. اُپي جڳدمبا ڪو ديڪو اُور

برهما ڪو ديو، سنسڪار ۾ ٻن ٻن هين رهي. اُڀي جو ٻي نمت ديدِي داديان هئ، سنسڪار اڪ جئسي تو نهين هئ ليڪن سنسڪار ملايا ٻي هئ سنيهه ڪا ثبوت. ٻي نهين سوچو ڪ سنسڪار ملي تو سنگنن هو، يه نهين. سنسڪار ملائي سين سنگنن مضبوط بن هين جاتا هئ. اُڇا، يه ٻي هو هين جائينگا. شيوا اڪ هئ ليڪن نمت بننا، نمت ڀاءُ ۾ چلنا يه وڌيڪ هئ. يه ٻي تو حد نڪلي هئ نان؟ اِسڪي ليئي سوچا نان، تو سپڪو چينج ڪرين. اڪ سينئر والي دوسري سينئرون ۾ جاني چاهيئي. سڀي تيار هو؟ آرڊر نڪلينگا. آپڪا تو هئندسپ هئ نان. بدلي ۾ فائدا ٻي هئ. اِس ورش يه نئين بات ڪرين نان. نشتموها تو هونا هين پرينگا. جب تياڳي، تپسوي بن گئي تو يه ڪيا هئ؟ تياڳ هين ڀاڳي هئ. تو ڀاڳي ڪي آڳي يه ڪيا تياڳ هئ! آفر ڪري والون ڪو آفرين مل جاتي هئ. تو سڀي بهادر هو! بدلي معنيٰ بدلي. ڪوئي ڪو ٻي ڪر سگهي هئ. همٿ هئ تو ڪيا بڙي بات هئ. اُڇا تو اِس ورش يه نوينتا ڪرينگي. پسند هئ نان! جنهنون نين ايو رريدي ڪا پاڻ آد سين پڙها هئا هئ اُن ۾ يه ٻي اُنڊر هين اُنڊر ٻل پرا هئا هئا هئ. ڪوئي ٻي آڳيا پالن ڪري ڪا ٻل سته هين ملتا هئ تو سدا آڳيا ڪاري بنبي ڪا ٻل ملا هئا هئ. اُڇا، سدا سريشت ڀاڳي هئ اُوڙ ڀاڳي ڪي ڪارڻ سهيوگ پراپت هئا هين رهينگا. سمجها!

2- شيوا ورتمان اُوڙ پوشيه دونو ڪو هين سريشت بناتي هئ. شيوا ڪا ٻل ڪم نهين هئ. ياد اُوڙ شيوا دونو ڪا بئلس چاهيئي. تو شيوا اُنئي ڪا اُنيو ڪرائينگي. ياد ۾ شيوا ڪرنا نچرل هو. برهمڻ جيون ڪي نيچر ڪيا هئ؟ ياد ۾ رهنا. برهمڻ جنم لينا اُرات ياد ڪا ٻنڌن ٻانڌنا. جئسي وه برهمڻ جيون ۾ ڪوئي نه ڪوئي نشاني رڪتي هئ، تو اِس برهمڻ جيون ڪي نشاني هئ ”ياد“. ياد ۾ رهنا نچرل هو. اِس ليئي ياد اَلگ ڪي، شيوا اَلگ ڪي، نهين. دونو اڪني هو. اتنا ٿايم ڪهان هئ جو ياد اَلگ ڪرو، شيوا اَلگ ڪرو. اِس ليئي ياد اُوڙ شيوا سدا ساڻ هئ هين. اِسي ۾ اُنيوي ٻي بنتي هئ، سقلتا ٻي پراپت ڪرتي هئ. اُڇا.

وردان - ڪرمون ڪي گتي ڪو جان گتي سدگتي ڪا فئصلا ڪري والي

ماسٽر ڏک هرتا سُڪ ڪرتا پو

اُڀي تڪ اُڀي جيون ڪي ڪهاڻي ديڪني اُوڙ سُناني ۾ بڙي نهين رهو. بلڪ هرايڪ ڪي ڪرم ڪي گتي ڪو جان گتي سدگتي ديني ڪي فئصلي ڪرو. ماسٽر ڏک هرتا سُڪ ڪرتا ڪا ڀارت بجائو. اُڀي رچنا ڪي ڏک اُشانت ڪي سمسيا ڪو سماپت ڪرو، اُنهن مهادان اُوڙ وردان دو. حد فئسلٽيز (سويڌائين) نه لو، اَب تو داتا بن ڪر دو. يدي سئلويشن ڪي آڌار پر سيم ڪي اُنئي وا شيوا ۾ اَلپڪال ڪي ليئي سقلتا پراپت هو ٻي جاتي تو ٻي آڇ مهان هونگي ڪله مهانتا ڪي پياسي آتما بن جائينگي.

سلوگن - اُنيوتي نه هونا. ڏي ڪي اِستيچ هئ، يوگي بنو يوتي نهين.